

Novine prihajajo vsako nedelo. Cenapri sküpnom naslovu 25 Din. na posamezni naslov 30 D. M. List na skupni naslov 10 D. na posameznoga 15 D. če se cela naročnina naprej plača do konca junaja. Prek tega časa je naročnina za 5 D. veksa. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Canade, Australije i Južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 57 D., M. Lista 25 Din. Plača se v Crensovcih na upravnisti, naročitev: Tiskarna Panonija M. Sobota.

NOVINE

Glasiło Slovenske krajine

Priloga : M. List s kalendarom Srca Jezušovoga i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov: cm² 75 par, 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekstom cm² 1.50 D., v „Poslanom“ 2.50 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11806

Rokopisi se ne vračajo.

Sramotenje naše krajine

Ne bi odgovarjali, ar se nam prenoro vidi odgovarjati na eden tak butasti članek, kak ga je prineslo „Jutro“ od zadnje sobote, če se ne bi to stalno v vsej napredni časopisaj ponavljalo. Že ponovno smo povedali, da se od naše krajine ešče nigdar ne telko nelepoga pisalo, kak to delajo takzvané slovenske napredne novine v deveti letaj naše združítve z narodnov državov. To stalno pisarjenje o nazadnjaštvu, mračnjaštvu, srednjeveškoj babjevernosti, strupenom nezaupanju, madžaronski kačaj, da so naši ljudje na higijeni desinteresirani, trahomaši, da vlada pri nas skrajno suženjski (robski) duh, da smo kulturno sto let zaostali i tak dale i tak dale, v zadnjem sobotnom „Jutri“ pa cilo na nesramen način primerjajo našo valavnost s — psi, nas pišili do toga, da označimo te ljudi za največše lažnivce, nekulturneže i narodne škodljivce.

Krajina i ljudstvo, po krvi slovensko, štero je bilo stoletja stalno ločeno od ostalih Sloven-

cov politično, kulturno i gospodarsko, se prostovolno i z največšim veseljom združí z brati srečnejše preteklosti, se trudi, da bi to, ka je zgodovina zagrešila samo popravilo, dobiva za vse to od takzvani napredni i nacionalni nesramnikov sramotenje.

I da bi tej, takzvani naprednjaki i takzvani narodnjaki, či se ešče najde gde kakši jünček, šteri verje v njüvo naprednjaštvo i narodnjaštvo, včinoli samo za vlas za kulturno i gospodarsko povzdigo naše krajine i našega ljudstva, njim odpüstimo vse njüve laži. Čisto lepo je napisalo svojčas „Jutro“ (23. nov. 1928) da je napredno vučitelstvo iz Slovenije našim ljudem za strašilo. Istina je. Strašilo, za proso. Je pa to ne samo napredno vučitelstvo, nego vsa takzvana napredna inteligenca v našoj krajini. I sad njüvoga kulturnoga dela za povzdigo naše krajine, je tudi enak strašili v prosej! Inačiči niti nemre biti, če cecajo vso svojo modrost i vučenost iz — „Jutra“.

jo tudi zaslužili. Niti eden naš pravi domačin i istinski rodoljub je nej bio nigdar proti gimnaziji. Obmetavlejo i zavirajo pa našo gimnazijo vnogi takzvani napredni krogi naši domači i tisti, šteri so s Preka k nam prišli. Tej delajo odkrito i prikrito proti gimnaziji i či njim to gda naše ljudstvo le preveč v obraz vrže, te svetniško obračajo oči i pripovedavlejo, kak je zatogavolo boli srce, da njim mi vüpamo kaj takšega povedati, na konci pa že telko vse vküp zasüknejo, da se nesramüjejo povedati, da našemi ljudstvi leži naša gimnazija v želodci.

Pribijemo ponovno pred vsem svetom, da je vse naše pošteno ljudstvo bilo vsigdar i je v ogromnoj većini za popuno osemrazredno državno gimnazijo v Soboti. Naše ljudstvo je potrebno iz silno važnih razlogov te gimnazije i jo tudi zasluži. Dijaštva za našo gimnazijo nede trbelo iskati po drugí krajinaj ar ma naša okroglinja telko izobrazbe želne i potrebne mladine, da se zavod lahko najlepše razvija kak je to že dozdašnji razvoj zavoda pokazao.

I naj se ta naša davna žela i potreba po popunoj osemrazrednoj državnoj gimnaziji kem prve vresniči, odpotüje v kratkom iz naše krajine v Belgrad posebna deputacija pred krala. Stroške za odposlanstvo nosijo ništerni zmed starišov naših dijakov, ništerni odposlanci pa potüjejo tudi na svoje stroške.

Ali je Sobota za gimnazijo?

V zadnji „Novinaj“ smo pisali, da so tisti, ki stalno, prikrito i odkrito rovaajo proti našoj gimnaziji, dobili v zadnjem i odločilnom časi v sobočkom občinskom odbori svojega zaveznika. Šlo je namreč zato, ali naj pošle tudi Sobota odposlanstvo v Belgrad k krali, te, gda so že skoro vsa druga mesta v Sloveniji poslala različne deputacije zavolo gimnazij. Pitanje je bilo, što bi noso stroške te deputacije. Pri občinskoj seji je predlagao občinski odbornik trgovac g. Nemec, naj občina v svojem interesi prevzeme obslednjim to ne ravno preveč veliko breme, ar popuna osemrazredna gimnazija največ haska prinese ravno Soboti pa tudi celoj našoj krajini. Ta mala žrtev bo Soboti tudi sledi obilno poplačana. Tomi predlogi sta se pridružila ešče odbornika g. Čeh i g. Mesarič. Odbornik g. dr. Šömen je pa stavo drugí predlog naj tisti, šteri ščejo meti gimnazijo, to je starši od dijakov pošljejo sami na svoje stroške deputaciju v Belgrad. Tomi predlogi se je pridružo dozdašnji starosta Sokola dr. Farkaš i vsi drugí odborniki. Pri seji sta ne bila navzočiva občinskiva odbornika Bokalič i Beguš.

Na prvi pogled bi po toj seji lahko što sodo Soboto, da je ona po velkoj većini pokazala gimnaziji nasprotno stališče. Posebno ešče gda so ništerni od odbornikov pri omenjenoj seji naravnoč žalili največše dobrotnike naše gimnazije. V istini je pa tomi nej tak. Vsa poštena Sobota je z vsem svojim srcem za svojo gimnazijo, ka se najlepše vidi tudi iz toga, da so veči z med njij bili včasi pripravljeni iz svojega žepa darüvati, da se pokrijejo stroški za odposlanstvo te, gda je većina v občinskom odbori to odklonila.

Naša krajina za našo gimnazijo.

Naša krajina je bila vsigdar za popuno osemrazredno državno gimnazijo v Soboti i je v tom pogledi žrtvovala i pretrpela že vnogo. Naše ljudstvo živi v po-

punoma posebni gospodarski, kulturni i socialni razmeraj, je obmejno izredno izpostavlo, zato je gimnazija za nas živlenskoga pomena, nam je potrebna i smo si

Blatonci

Pripovist.

Občinska seja se je začnola. „Ka te resan bo zdaj vse, ka?“ pita Jüri župana. „Nikaj si pravo, ka bo od törmä-pa šole pa mosta, vej pa znaš, ka nemamo penez zdaj za koj takšega.“

„Vej pa čakaj, vej pa znaš, ka si zdaj ravno ščemo od toga pogučati, či bi to kaj delali ali nej“ njemi zmes segne župan.

„Znate, po redi moramo iti. Najprve naj župan pogledne, či so vsi odborniki tü kelko ji je potrebno, da je seja sklepčna, nato naj otvori sejo i pove, kelko odbornikov je navzoči i či je potom seja sklepčna. Tajnik prečte zapisnik zadnje občinske seje i tak naprej, po redi, kak se vsakša seja mora pravilno vršiti. Tak se najhitrej i največ napravi“, začne dijak.

„Dobro, dobro, moški, tak mošli zdaj lepo po redi pa nam Naci to vse tak lepo napiše, da se nede pá tisti iz Maribora kregao, da je nej dober zapisnik“ pravi župan dale. „Te smo pa zdaj vsi tü, pa te Naci ti lepo napiši, ka smo vsi tü, pa je ta seja sklepčna“.

„Kakpa, vsi smo tü, vsi“, dene tudi Jüri pa nikam čemerno plüne pod sto. „Telko bage si mi dao, da sam trikrat plüne pa je nemam več“

pravi proti Brtalani pri peči.

„Mir, mir, da mo meli ednok to sejo“ vdari župan proti Jürji.

„Otvaram šesto redno sejo občinskoga odbora, pozdravljam vse navzoče i ugotavljam, da je seja sklepčna ar so navzoči vsi odborniki. Pridem k prvój točki dnevnoga reda, to je čtenje zapisnika zadnje odbo-rovne seje“ gučidijak pa gleda župana. Župan ga je tudi samo z navelko odpretimi očmi gledao.

„Takši je pravilen začetek seje“ pravi dijak.

„Vej pa samo tak napiši, ka de konči tisti iz Maribora znao, da smo mi tudi nej samo tak.“

„Gde mate zapisnik zadnje seje?“ pita dijak.

Antolin, gde maš zapisano tisto, kak smo si eto gučali od trave na pokopališči?“ pita župan tajnika Špolarovoga Antolina.

„Eti odzaja je zapisano v blagajniškoj knigi, vej to jaz samo tak povem, kak je bilo, zato, ka sam tam bole na kraci napisao“ začne Antolin pa zapira knigo, štero je Jüri odpro.

„Čakajte, vej jez prečtem, pravi dijak, pa segne po knigi.“

„Tüdi lejko, samo či boš znao prečteti moje pismo“

Dijak odpre pa čte: „Vu Blatonci, 25. velkoga travna toga leta, se

sklene, da se na cintori trava vö da pa naj ide od vsakše iže eden težak na namet proti Močvarnjeki, zato ka je zdaj dešč šo pa je nej žmetno delo. Nadale se sklene, da so pisali gospon Sreski, naj držimo licenciranoga bika na svoje stroške, či si ne spravimo bika, da te oni vöpridejo. Mi nemremo bika držati, či pa oni ščejo za to vö priti, naj pridejo. Nadale se sklene, da so zavci v cepičnjeki vse cepike zgrizli v toj zimi, da se cepike vö zosekajo pa sezemla zarende da, ka mi nemo meli cepičnjeka za zavce. Nadale se sklene, da so gospon Sreski pisali od komarov z malarijov, šteri pridejo k nam či mlak ne posušimo, tak se zato sklene, da se mlake zdaj nemrejo posušiti, zato ka dešč ide. Ešče se sklene, naj nikak popravi tiste deske na törmä, zato ka izdak notri teče čiravno je pozderje nanošeno gori. Pa se sklene tudi, da mo gučali od mosta v Močvarnjeki, pa naj vučiteo sam plača tablo v šoli či jo je on vküp süno, pa naj gospon Borza dela tudi naše delavce zemejo v Nemčijo, kak je to Prprejšov lzek pravo, da v Belje nede šo. Tak se sklene ino skonča“.

„To je zapisnik zadnje odbo-rovne seje. Ma k tomi što kaj pripomniti?“ pita dijak mesto župana navzoče odbornike.

Dale sledi.

Agrarne zadeve

Uradni den za Sobočki okraj se bo vršo 29. aprila v pondeljek v prostorih Kmečke posojilnice od 9. vöre naprej.

Spravišče za stalni agrarni zakon se je vršilo v Belgradi aprila 20-ga. Pozno je dobila na njega pozvanje agrarna zadruga.

Občni zbor agrarne zadruge. Meseca maja se bo vršo občni zbor agrarne zadruge, na šterom se bo povedala stalna cena agrarne zemlje, ki jo prosi veleposestvo v D. Lendavi. Mogoče, ka se tečas tudi spravi naprej pitanje stalnoga agrarnoga zakona pri vladi i zato na tom zböri bo tudi od toga guč.

Naročitve agrarne zadruge. Agrarna zadruga je naročila za svoje kotrige dozdaž že blüzi pet vagonov vapna, pol vagona cukra, tri vagone cementa, šest metrov žaife, par vagonov pa ešče čaka na naročitev. Pri vsem tem zadruga ni krajcara ne zaslužila, pač pa je svojim kotrigam jezere prišparala. Samo pri ednom vagoni vapna, šteroga so kotrige na drobno naročile, so mele te zvün foringe 2500 dinarov prihranjenoga.

NEDELA.

(Po vüzmi štrta. Evang. sv. Janoša 16, 5—14) V tisti časaj, pravo je Jezus vučenikom svojim: „Idem k onomi, ki me je poslal i nišče zmed vas me ne pita: Kam ideš? Nego ar, sami vam to pravo, je žalost napunila srce vaše. Ali povem vam istino, da je dobro za vas či jaz odidem; ar či ne odidem, Oveseliteo ne pride k vam, či pa odidem, ga vam pošlem. I gda pride, pove sveti od greha i od pravice i od sodbe. Od greha zato, ar so nej vervali v mene, od pravice pa, ar idem k Oči i me sledi nete vidli; od sodbe pa, ar je poglavnik etoga sveta že osodjeni! Ešče vnoga vam mam povedati, ali zdaj nemrete podnašati. Gda pride On, Düh pravice, vas bo včio vso pravico; on nede gučao sam od sebe, nego kakoli bo čuo, gučao bode i prišestne reči vam bo oznanjüvao. On bode mené dičo ar vzeme od mojega i vam nazvejsti. Navuk: Ne je vse, ka se človeki vidi hüdo, v istini resan takše.

Murska Sobota

Tombola. Nižji poštni uslužbenci priredijo 5. maja ob 2. vöri zadvečera veliko tombolo na Glavnem trgi v Soboti. Glavni dobittki so: pohišstvo, moški bicikl, vreča mele, plüg, drva i nad 500 drugi lepi dobittkov. Čisti dobiteček je namenjeni betežnim članom. Tablice so po 2 Din.

Senje Jürjevsko se vrši v Soboti v ponedlek, 29. aprila kak po navadi eden mesec po vüzemskom pondelki.

Cene po trafikaj. Dobili smo pritožbe, da v ništerni trafikaj ne pazijo nikaj na to, da bi menše zneske na 10 ali 20 par pri dinari dali nazaj, čiravno človek za več dinarov vrednosti küpi.

Občni zbor gremija trgovcov se je vršo zadnje nedelo v Soboti ob udeležbi petdeseti trgovcov iz celoga sobočkoga okraja. Predsednik g. Čeh je v začetki pozdravo poleg domačinov tudi navzočega zvezinoga tajnika g. Podgorška iz Ljubljane, po tom se je pa spomno v lanskem leti mrli članov gremija, šterim so vsi navzoči zezvali trikratni „slava“. Po tom je dao poročilo delovanja v preminočem leti o borbi za trgovsko

šolo, otvoritev železnice i telefonski zvez, razširitev kolodvora, autoprometa itd. Gremij je priredil tudi več predavanj o davkih i drugi za trgovce važnih reči. Vsa poročila so bila odobrena. Sprejeti je bilo več sklepov v obrambo trgovcov, kak tudi, da v deputaciji za Belgrad zavolo otvoritve železničkoga prometa z Vogrskov pošlje tudi sobočki gremij svoje zastopnike.

Slovenska krajina

Občutljivost. V Püconci je na velki petek eden železnički uradnik drva cepao te, gda so šli ljudje iz cerkve. Ti evangeličanski verniki so se zatogavolo tam jako užaljene čutili ar je za nje velki petek največji svetek. Nas ta hvalevredna občutljivost jako veseli i bi radi bili, naj bi evangeličani tudi nam včasi nikelko veselja napravili konči s tem, da bi na Gospodov den, v nedelo po njivaj kem menje delali. Jako čudno se čuje, da mora okrajni glavar, to je svetska oblast v našoj krajini pod kaštigov zapovedavati, naj se sveti Gospodov den.

— **Dvojno uradovanje v našoj krajini.** Nekaj čudnoga je v našoj krajini z našimi glavarstvi. Mam dvoje glavarstev i pri izdajanji potni listov našim delavcom dela vsako po svoje. V Lendavi mora naš sezonski delavec plačati za potni list 25 Din več kak v Soboti. V Soboti potni list, ki je bio izdani za Nemčijo, preprišo brezplačno za Francijo, v Lendavi se pa mora za to taksa plačati. Prosimo naše oblasti, naj ednok to že nikak vredijo ar so vsi naši delavci državlani edne države.

Lemerje. Prvo nedelo maja to je 5. se vrši pri nas proščenje v našoj lani na novo zozidanoj kapelici sv. Križa. Služba boža s predgov i sv. mešov se vrši ob 10. vöri.

Tišina. Na zadnje senje dne 10. aprila je bilo prignanih 131 glav živine, odane je pa bilo 29. Cena je bila od 4 do 850 Din.

Romanje na Brezje iz naše krajine se vrši kak smo že pisali na risalovo. Zglasiti se je pri domači gospodaj plebanošaj, gde dobi vsakši za polovično vožnjo potrebno izkaznico, štera stane 10 Din. Vožnja od Bleda, (kama bomo šli iz Brezja) iz Sobote je 93 50 Din, iz Beltince 93.50 Din, iz Puconec 97 Din, iz Gor. Lendave, Petrovec, Salovec i Hodoša 103 50 Din, iz D. Lendave 97 Din,

iz Lotmerka 90 Din, iz Ormoža 97 50 Din, iz Čakovca 86.50 Din, za ta i nazaj. Samo do Brezij stane 7 Din menje. — Odpelamo se iz naše krajine v soboto zajtra pred risalskov nedelov ob 5. vöri zajtra. Polovična vožnja je dovoljena od 16. do 22. maja za vse vlake od Hodoša do Bleda i nazaj. Prijavi se tudi lahko v uradništvu Novin i pri odborniki za romanje prof. Pavlič v Soboti. Skupna prenočišča bodo brezplačna, što pa šče meti posebna prenočišča, naj se že naprej javi, ravnotak se naj naprej javijo, šteri ščejo v vekšoj trumi vkup meti tam falejšo hrano.

Red romanja na Brezje. Na risalsko soboto: Odhod ob 5. vöri zajtra, prihod v Otoče ob 4. vöri zadvečera, od tu peški na Brezje (pol vöre). Ob 5. vöri so slovesne večernice v romarskoj cerkvi s predgov, nato spoved. Ob 8. vöri zvečer svetlobno predavanje: „Marija v umetnosti“ i rimska procesija s svečami. Na risalsko nedelo: Sv. meše se začnejo ob 4 zajtra ob 5 slovesna sv. meša s predgov, ob pol osmi prosvetno zborovanje odzvuina cerkvi, ob 9. vöri odhod na Bled, gde bo na sredi jezera v Marijinoj cerkvi sv. meša. Ob sedmi zvečer, gda se že zadovole nagledamo lepote na Bledi, je odhod v Ljubljano, kam pridemo ob 9. vöri zvečer i bo za prenočišče že vse preskrbljeno. **Risalski ponedlek:** Ob 6. vöri slovesna sv. meša s predgov za moške v cerkvi Srca Jezušovoga, za ženske na Rakovniki, za čistilce „Male cvetke“ sv. Trezike od Deteta Jezusa, v Karmeličanskem samostani na Selaj.

Lotmerk. Dne 29. aprila se vrši tu vinska razstava. Za to kak za vse podobne razstave v Lotmerki vlada že zdaj velki interes. Vina so dobro prezimila i so miloga i dobroga okusa. Na razpolago bodo vsake vnožine vsej vrst vin.

1000 do 1500 Din zasluži lejko vsakši v ednom meseci ne da bi pri tom zanemarjao svoje domače delo, či goji v letnom meseci sviloprejke. Javiti se trbej samo na naslov C. Ščuka, gimnazija, M. Sobota. Če mate zadošta malinovi drev v bližini dobite v prvi dnevaj maja sviloprejkine beličice k šenki, ravnotak svilarski papir i tudi malinove cepike. Ne zamüdimo prilike za svoj hasek. V prišestni nedelaj se bodo vršila predavanja, kak naj se goji sviloprejka i to v nedelo, 28. aprila ob pol štrtoj vöri v Dobrovniki, v osnovnoj šoli. V

vsakšem kraji se lahko vršijo predavanja, če se ji oglasi najmenje 20 interesentov. Posamezni se pa lahko zglasijo v Soboti. Gojijo lahko že deca od 14 let naprej. Splošna navodila za gojitev se najdejo tudi v lanskim Novinaj št. 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 20. Vnogi sviloprejci so si te Novine shranili.

Tjedenski glasi.

Evangeličanske slovesnosti v Belgradi ob priliki 75 letnice belgrajske evangeličanske župnije so se med drugimi udeležili tudi zastopniki evangeličanov iz naše krajine.

Malaria v Argentini. Delavcom namenjenim v Argentino, se da na znanje, da so prilike tam ne ravno najbogše i da v zadnjem časi močno razsaja malaria.

Palig nova družba za izdavanje knjig. Kak mam misvojo Mohorjevo družbo, štera je že silno dosti dobroga včinola med slovenskim ljudstvom, so si postavili tudi slovenski takzvani naprednjaki svojo Vodnikovo družbo za izdavanje knjig v naprednom liberalnom duhi. Skrili so se pa za ime poštenoga katoličanskega duhovnika i pesnika Valentina Vodnika, da bi tak njüve knjige ležej prišle med pošteno slovensko kmečko ljudstvo. V zadnjem časi se je ustanovila med Slovenci že tretja podobna družba, štera ma namen izdavat knjige za delavce. Ta družba je ne povedala, kakše farbe je ravno, nego če vidimo, da stojijo za njov skoro sami bivši socijalisti, si že naprej lahko mislimo, kakšen sad bo rodila.

— **1400 letnico benediktinskoga reda** začnejo slaviti zdaj v nedelo v Montecassini v Italiji. V začetki se je vnogo gučalo da pride k toj proslavi tudi sam rimski papa šteri bi pri toj priliki ob prvim kak obstoji nova papova država zapüsto vatikanske palače, pride pa mesto njega kardinal Gasparri.

— **Spomine na komunistično vlado** prinašajo v tej časaj pogosto vogrskoe novine. Pred desetimi leti je bilo od 21. marca do 1. augusta, ka je ešče nam vsem v žalostnom spomini. V tej mesecaj so napravili komunisti za 3 milijarde 700 milijonov falžni penez, pomorili po nedužnom 590 ljudi, med njimi 17 katoličanski duhovnikov. Iz šol so vrgli katekizem, spričevala odpravili, Zanimivo je, da je bilo od 15 narodni komisarov 13

Po F. S. Finžgari

Strici

„Ka pa te gučiš od plačüvanja? Zemi jo! Da bi se zdaj potepao po sveti, to je za psa, po pravici plačati pa toga z nikšimi penezi nemreš.“

Gašpar je z velikimi očmi gledao očo, Mihor je pa skoz zobe stisno: „Žalarkinjo pa prazno na Podlog! Gašpar!“

To je šlo oči, ne brati. Zato je začno odgovarjati tudi oča:

Njegova je, naj je prazna ali nej. Podlog je tak trden pa prostrani, da preživi sedem Lucij, ne samo edne.

Gašpar je stano, oči so se njemi svetile, k oči bi skočo i ga obino, či bi znao kak.

Stano je tudi Boltežar — sin, da je nej bilo bole zadovolnoga človeka na sveti. Nekaj čudnoga se je vseklo v njega, gda je čuo, da se brat oženi i da bo po hiži gospodinjila Lucija. Nigdar njemi je nej prišlo na misao, da bi gda šo s Podloga. Ešče na senje so ga teško spravili. V tom megnjenji ga je zabolelo pri srci i je drapnolo iz njega:

„Či je tak, meni doto, pa idem!“ Samoga sebe se je zosagao, pa je seo nazaj na klop.

„Meni tudi,“ je pridejao Mihor k bratovomi.

„Najta!“ je poproso Gašpar,

šteri je naednok ves mejki gratao. „Lucija je dobra.“

„Doto, doto“ sta kimala eden za drugim. Očo je vse nikaj zdignolo, nato se je pomiro nikelko, pa pravo:

„Norci, doto esi, doto ta! Tebi te kükeo, ejnomi etoga pa tistoj pri peči ešče tretjega. Samo razkopajte hižo pa zemlo, te pa hajd s turbov po sveti. Podlog je moj; dukeč mo gibao, ga nišče nede trgao. Što pa šče iti, naj ide; proti vsem vötrom držijo poti s Podloga.“

„Mihor i Boltežar sta stanola i vsi so za hip tihi gratali.

„Ka pa mate za kreganja?“ se je prikazala med dverami Maruša.

„Idi, idi, vej že opravimo brez tebe,“ je naraj velo oča.

Maruša je malo čemerasto zaprla dveri. Obprvim po vertinjinaj smrti so skrili pred njov družinsko tajnost.

„Za lücko žensko se nemo trol!“ Jez tudi ne“, sta znova začnola Mihor i Boltežar.

„Zakaj to, je šteo miriti Gašpar, oča njemi je pa vzeo reč:

„Za lücko žensko? Lucija nede lücka i či je ž njov, kak mi je povedala Božnarica, nede ešče, nego je že naša. Za koga sam se pa morao jez tretji pa trgati? Vsakši za sebe, vsi pa za Podlog. To je čedno, vse drugo je noro. Što pa šče z norostjov, naj se zgodi, kak sam povedao.“

„Pa se tudi zgodi“ je vrgao Mihor kaput na rame, Boltežar pa stopo v kapuče pa sta šla iz hiže.

Oča je seo nazaj k stoli, Gašpar pa k peči. Iz druge hiže so se čuli stopaji i gučanje sinov, šteriva sta se spravljala spat. Šimon si je podpro glavo. Gašpar je gledao očo, odpirao vüsta, se čüjsao po klopi, reči je pa edne ne mogao povedati.

„To ti je ravno trbelo“ je zdejno oča proti sini.

Gašpar je gledao proti posveti i v očaj pa v obrazi je ležalo nikaj veseloga.

„Vej je pa Lucija ravno prava ženska, oča?“

„Je. Vido sam jo pri žetvi, doma pa na njivi, gda nam je hodila pomagat. Ženska, kak li trbej.“

„Pa tudi po formi, tak ka nači nej“, se je že malo bole razgovoro Gašpar.

Oča se je majcko nasmejao pod nosom, zamajno z rokov pa djao:

„Kak pa, tvoje oči samo to vidijo. — Ka ta pa oviva?“

„Vej pa zavolo Lucije nikam neta šla. Vsigidar sta bila dobriva ž njov.“

„Brat ne poznaš tak bratov, kak oča sine: odideta, povem ti.“

„Jez jiva pregovorim . . .“

„Nijaj jiva. Če bi jiva Bog nej dao, se Podlog ne bi porüšo. I či odideta, se tudi ne porüši. Ti pa gledaj, da ešče v tom fašenki vse v red spraviš.“

„Ešče v tom fašenki?“

„Ka pa tak spita vleš! Deca našega roda se nedo rodila pod lückov strehov. Za nedelo si dobi ljudi, pa idite k vogledi. Povej, da bomo meli gostüvanje na Podlogi, pa ne po žalarskom.“

„Oča, oča, vej ne vem . . .“ je šteo sin stanoti od peči. Obino bi ga, či bi to ne tak jako iz navade bilo na Podlogi. Itak je nikelko naopačno stopo pred očo, njemi stisno roko, v oči so njemi nikam posili stopale skuze, požirao je sladko bridko: „Oča, vej de vam dvorila Lucija kak angeo . . .“

Tudi oča je nikam sapo skoz nos potego pa pogledno na siroče pri peči.

„Spat idiva“ ga je odegnao od sebe.

„Gašpar je premino v štalo na lože, da je tudi v noči pazo što na živino.“

Oča je zasüno za njim dveri, se vrno v hižo, züo se, nato je pa tiho stopo k peči, pobožao Štefko, njoj popravo zglavje i dugo gledao v smejoči se obrazek s sklenjenimi rokami, kak da bi molo. Nato je pogledno po hiži, kak da bi šteo viditi, či sta sama s Štefkom, se nagnao nad deklüčko glavico i jo nežno küšno. Ešče ednok se je zagledno v njo: „Kak mama, ravno takša je!“ Nato je pomočo velki palec v blagosloveno vodo pri dveraj, poškropo i prekrizao dete i njemi zašepetao: „Lejko noč, dragec moj!“

židovov i da so niti ednoga duhovnika druge vere ne vmorili, kak samo katoličanske duhovnike.

Naprednjaki i . . . konjska kopita.

Očividec pripovedava te dogodek iz časov svetovne boje: Gda so Italjanje internirali na otok Sardinijo podanike pokojne Austro-Vogrške, so napredne, liberalne novine ljudi tam prepričale, ka prej ti avstrijski barbarje majo konjska kopita. Človeki se kaj takšega skoro nemre senjati. Istina, ke se tu pa tam te najde kakši moder učiteo ali cilo profesor, šteri zagovarja že davno pokopani Darwinizem (navuk, šteri to vči, ka bi prej naši dedeki i pradedeki, babice i prababice prišli iz opice) — tisti, ki to včijo, so znankar zaistino meli opice za dedeke i babice. Pa takši moder učiteo ali profesor toga že ne bi mogeo trditi, ka ljudje majo konjska kopita namesto nog. Liki napredne novine so to včinoile i gda so te sirmake internirance taljanski karabineri i detektivji prignali v Cagliari (Kaljari) na kolodvor, radovedneži, šteri je bilo tam puno, so šepetali eden drugomu, potem ka so si je dobro poglednoli od pet do glave: „Glej je Avstrijce, glih takši so, kak mi“.

Drugi pošteti i verodostojen gospod, ki pa ne naš domačin, pripovedava to čudno, neverjetno, smešno a tudi žalostno dogodbo. Gda so Prekmurci ob priliki Katoliškega shoda v Ljubljani defilirali, je neka gospodična pravila svojoj materi: „Lej je no mama te Prekmurce, taki so kot mi“. To mlajše je tudi moglo fest piti kauno, zamazano vodo takzvanoga naprednoga časopisja. Najbrže je mislilo tak, kak oni strici v Sardiniji . . . od kakši konjski kopit.

Napredni . . . več kak mračnjaki, pripovedavajo i pišejo od Slovenske krajine neverjetne reči. Tak so poučeni od nje kak kakši šolarček s srednjoafriške dežele, opis, štere je šteo v kakšem romani. Pa ti gučijo i pišejo, kak či bi kaj znali . . . modro, veličastno . . . Sirmaceki! Mi se samo tomi čudimo, kak more biti što na svejti, ki njim to vörje i kak se more najti naiven ali tak hudoben časopis, ki njive norosti sprejme i objavi. More dosta, dosta vöre meti . . . v konjska kopita. — K.

Domača politika

Nova upravna ureditev ministrstev je prinesla v najvišjo upravo precu sprememb. Objavljena je bila 20. aprila i s tem stopila v valavo. Ukinjeni so vsi inspektorati i ravnateljstva.

Zakon o agrarnoj banki podpisani. Banka začne poslovati s kapitalom 300 milijonov i se ta kapital lahko zviša do 1 milijarde. Banka bo drek zadržug podpirala kmete s posojili po niski procentaj. Delnice banke znašajo po 500 Din. Za vse hranilne vloge jamči država.

Novi gozdni zakon je gotov i stopi v veljavo edno leto po tistom, kak bo objavljen v službeni novinaj. Do zdaj je bilo v našoj državi 7 različni gozdni zakonov i so se go-dile po različni šumaj strašne nerednosti. Po novom zakoni se bo na sekanje i sajenje šum strogo pazilo.

Vekše število generalov je bilo odlikovanih i upokojenih. Na njuvo mesto so imenivani novi. Za novoga načelnika generalnoga štaba je imenivani general Milan Milovanovič.

Novi trošarinski zakon je zvišao pri vini za trošarino od 35 Din na 100 Din pri hektolitri. Zdaj je za vsa vina samo edna trošarina, po prvejšom zakoni so pa bogša vina mela višjo trošarino. Zvišana je trošarina tudi na špirit. Za kvas je trošarina 4 Din pri kili, pri žganici 4 Din pri litri. Trošarina na bencin je znižana za 25 procentov.

Na kelko upravni pokrajin bo razdeljena država? Kak naj se po novom razdeli država, da bodo zadovolne vse krajine v državi, je zdaj največja briga v Belgradi. Zdajšnja velika županstva ne odgovarjajo potrebam države. Zato obstojijo načrti, da se država razdeli na 14, 12, 7 ali pet pokrajin. Pravijo, da ma največ verjetnosti, da se država razdeli v 7 pokrajin z glavnimi mesti: Belgrad, Skoplje, Zagreb, Niš, Split, Sarajevo i Ljubljana.

Vganke.

Pravilna rešitev vgank v 4. številki je etakša: 1. Devet števil, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 se postavi v naslednji kvadrat tak, da lahko seštevam vse povprek i navskriž pa vsigdar dobim šumo trej števil, etak:

8	3	4
1	5	9
6	7	2

2. Tisto število, da dobim dvanajst, či k polovici pridenen štrino je 16. 3. Iz črk imena **MICA KET** se sestavi zvanje ženske, štera je kmetica. 4. Eden striček je spadno v studenec 30 metrov globok. Pomagao si je tak iz njega, da je vujška skakao. Vsigdar pa, gda je skočo tri metre visiko, je spadno za 2 metra nazaj. Tak njemi je trbelo skočiti 28 krat, da je prišao iz studenca, zato ka je pri osem-dvajstom skoči tudi tri metre visiko skočo i s tem je bio že odzvučen.

Naši vganke so nestrno čakali, gda objavimo te rešitve, da se je to prve nej zgodilo, je bila kriva bolezen urednikova, šteri je bio med tem časom v bolnišnici. V prihodnji številki prinesemo nove vrste vganke.

Vse štiri so prav rešili: Štefan i Teodor Sraka, Jožef i Auguštin Forjan, vsi iz Lipovec, Martin Vugrinec, Treza Bojnec, Martika Prša, vsi iz Bogojine, Leopold Lepoša M. Črnci, Ferencik Nikolaj, dijak Krog.

Tri so prav rešili: Aleksander Hari, Bogojina, Mihael Žizek, Ižekovci, Fučko Štefan, Gradišče, Vogrin Štefan, Rakičan, Čergulj Štefan dijak i Činč Franc, Satahovci, Vogrinčič Janez, Sebeborci, Micika Vinkovič i Marta Cigan, Lipovci, Horvat Ignac, Bogojina, Ivan Bodanec, Krog, Gjörköš Štefan, dijak Rakičan.

Dve vganke: Štefan Križanič, Gančani, Ivan Špilak, V. Polana, Šumak Vinci, Bogojina, Kristina i Franc Horvat, Martjanci, Jože Pertoci, Rakičan, Kalman Granfol, M. Črnci, Martin Pozdereč, Lipovci, Janez i Jože Berden, dijaka, Bogojina, Štefan Jančarič, Noršinci, Jerebic Jožef, Odranci, Kristina Lopert i Rozika Puhon, Bogojina, Katančič Kalman i Smodiš Ignac, Veščica, Marija Žalik, Gančani, Ivan Benko, marof Nemščak Beltinci, Camplin Anton, Bogojina.

Edno vganke: Franc i Štefan Matjašec i Skalič Štefan, Lipa, Vöröš Matilda, Gančani, Pavel Marga, Gančani, Marija Koukon, V. Polana, Ludvik Küčko, Turnišče, Karol Ružič, Petrovci, Alojz Šostarec, Krajna, Franc Jožef, Črensovci, Rous Martin, Matija Peterka, Katica Slavica i Mariška Kavaš, Beltinci, Štefan i Jožef Miholič, Turnišči, Horvat Martin, Beltinci, Josip Farič, Tropovci, Kovač Alojz, Bakovci, Maučec Matija, Gančani, Pajžlar Janez, Sodišinci,

Ana Kustec, Črensovci, Štefan Gomboši, Šalamenci, Ludvik Ribaš, Petanjci, Kous Agneš, Sv. Sebeštjan, Jozefa Pintarič, Večeslavci, Jozef Miholič, Šilinci, Trajbar Lajoš, Dobrovnik, Krista Martinec, Črnelavci, Jožef Ciffer, Martjanci, Gomboša Anton, Krajna, Casar Vinci (mali) Bogojina.

Pri žrebanji je zadela sreča i dobijo darila v knjigaj sledeči: Martin Vugrinec, Bogojina, Katančič Kalman, Veščica, Ludvik Küčko, Turnišči, Činč Franc, Satahovci, Fučko Štefan, Gradišče, Ferencik Nikolaj, dijak, Krog.

Pošta.

Luk Janoš Domajinci. 350 Din naročnine sprejeli. Bog plačaj! Veliki aldov je od vaših od toče tak pobitih naročnikov, da tak lepo podpirajo dober tisk. Na dug drage vole počakamo. **Rozar Juri Martinje.** Dajte obema kak prosite brezplačno. Če listov ne bi vseh dobili, le javite se. **Matajič Štefan Hotiza.** Veineri hodijo Novine i Ml. Za lani je eše tudi dužen. Njemi pošiljamo, zato ka vsikdar plača. Za romanje se glasi pri g. kaplani.

Gospodarstvo

Vzganjanje drevesni kron.

Če tudi mi drevo posadimo po predpisani pravilaj je eše to ne dober porok zato, ka de drevo melo lepo obliko, dobivalo od vsej strani zadosta toplote i zraka. Dreva ne smemo potom zapustiti samomi sebi, liki njemi moremo vsikdar priskočiti na pomoč te, da nas ono potrebuje.

V prvij vrsti moremo skrbeti za pravilno vzganjanje korone. Pogučali se bomo o piramidastoj i kotlastoj koroni.

Piramidasta korona ma to prednost, da na menšem falati lejko posadimo več dreves, sunce i zrak leži prideta do vsej, tudi najmenjši vejic i listov. Zgojimo jo pa etak: Pri posajenom drevi moramo pustiti pet ali šest vejic s šteri bomo zgojali korono. Na srednjoj vejici, štera je navadno najmočnejša, zberemo pet ali šest najlepši ok i nad zgornjim okom odrežemo, kak je bilo opisano v prejšnji „Novinaj“. Vse ove pa odvežemo na pet ali šest ok, v glavnem pa je to odvisno od debelosti i močnosti vej. Te spodnje veje zato prikrajšamo na kratko, ka nam bodo postale bole močne i do potem leži nosile vekšo vnožino sadja i da je sad ne bo prisilo, ka bi se nagnile k zemli. Tem prvim vejem pravimo „prvo razveje“. Po tom obrezavanji opazujemo drevo do druge pomladi. Pri prvom obrezavanju razveji nam požene zadnje oko vsake vejice novo mladiko, štera bo postala nadalnja voditelica prvoga razveja. Srednjo veko, voditelico piramidaste korone pa privežemo k dugomi količi, či nam samo nešče rasti kumes. V tom leti nam pa s tisti šest ok, štere smo zbrali na voditelici zraste novo veje ali drugo razveje. — Drugo sprotoletje po sajenji nas čaka drugo obrezovanje ali gojitev drugoga razveja. Te druge veje obrežemo ravno tak, kak smo obrezali prvo razveje preteklo sprotoletje. Prvo razveje pa skrajšamo tak, da pustimo od 6 do 10 ok od vsake tiste voditelice prvoga razveja, štero je zrastle v tistom ali ednom leti. Vse spodajšnje vejice pa prikrajšamo na 2 do 4 oka. Te bodo pomagale ka bo voditelica prvoga razveja postajala eše močnejša. — Vejice drugoga razveja pa pustimo — že obrezane — kak v minulom leti prvo razveje. Samo na glavnoj voditelici pa odzgoraj izbere-mo 6 najlepši ok i nad zgornjim okom odrežemo. Te šest ok nam da v drugom leti po sajenji tretje razveje piramidaste korone i s tem bila v glavnem vzgojena piramidasta korona. Čaka nas pa eše edno delo, šteroga ne smemo pozabiti. Oka s šteri smo zgajali posamezna razveja so dostakrat tak razvrščena, ka po 3 rastejo v eden kraj. Takše veje v tretjem leti na sprotoletje poleg stebila odrežemo. — Samo ob sebi se razmi, ka slabše veje i to tak, ka napravimo čim menšo rano i kratek štrncel. Nikdar ne naškao, liki pravokotno prek. — Tak zgajena korona ma v prvom razveji najdukše veje, v drugom krajše i v tretjem najkrajše. Podobna je smreki (jeličii) i toj obliki pravimo piramida.

Kotlasta korona pa je bole enostavna. Že ime samo nam pove, ka je podobna kotli. Pri kotlasti koroni odrežemo srednjo voditelico. Na kratko je kotlasta korona podobna ali popolnoma ednaka, prvomi razveji piramidaste korone. Kotlasto korono obrezavlemo ravno tak, kak prvo razveje piramidaste korone.

Rompost.

Poleg govejega, svinjskoga, konjskoga i ovčjega gnoja poznamo tudi kompost kak dobro gnojilo.

Navadno pri nerednom gospodarji vidimo po dvori vse vrste takše reči razmetane, štere bi nam lejko dosta koristile, če bi je dali v red i z njimi ravnali kak je potrebno. Vsaka reč ma v sebi nekaj redilnoga za rastlino. Vse takše odpadke, kak so:

blato iz grab, smeti, zmaz stari hiž, perje, dlako, krv, plevel itd. zbirajmo i delajmo z njij gnoj kompost.

Za kompost moramo zbrati prostor, šteri ne prepūšča vode. Najbokši je blūzi gnoja i gnojnične jame, ker ga je potrebno polevati ravno tak, kak navadni gnoj.

Kompost napravljamo tak, ka najprle zbiramo že prle povedane reči i te denemo najbolje spodaj blato, nato smeti, plevel i zopet blato. Vsigdar pa vsako plast razgrebemo po celom gnojišči ali kipi. Na zboljšani komposta dosta pomaga tudi stranišče. Te gnoj obogati kompost na redilni snovi i pomaga, da se prle spremeni v rodovitno zemlo ali kak pravimo, dozori.

Kompost se sklada ravno tak visiko, kak navadni gnoj, to je do 1½ metra. Pri tom skladanji pazimo, ka de zgoraj mala jama, da se gnojnica pri polevanji nede doli odcejala. Či ščemo, da prle dozori, ga moremo vsaki drugi mesec prekopati. Pa ne tak, kak je pri nas navada, da nakaplemo gnoj, ka najprle zvozimo slamnatega i še nazadnje masnoga. Pri prekopavanji moremo jemati do dna, ka se dobro premeša. Če se to prekopanje zgodi večkrat i vedno, je kompost v ednom ali dvema letoma zreli. Če ga pa pustimo samomi sebi, bomo čakali več let, ka mo ga mogli nūcati.

Kompost je jako dobro gnojilo i ga nūcamo za senožeti, pašnike i sadoveno drevje. Ne je pa dober za njive i zelenjadne vrtove (grede), ker ima dosta plevelnoga semena v sebi.

Najbole ga nūcamo pri sajenji sadnoga drevja. Če pa nemamo komposta pri sajenji drevja, te pa zemimo telko rahe zemle, ka pride h koreninam i se ji tesno prime.

Setva je po poročili ministrstva za poljedelstvo po celoj državi eše zadosta dobra i je samo po ništerni krajaj v Bosni i Južnoj Srbiji na telko zmrznola, da so bili prisiljeni njive drugoč preorati i jaro silje posejati.

Cene

Penezi. Na ljubljanskoj borzi 1 Amerikanski dolar 56.85 Din. 1 nemška marka 13.52, 1 francuski frank 2.23 Din, 1 avstrijski šiling 8 Din, 1 vogrski pengő 9.90 Din, 1 švicarski frank 10.96 Din — Te cene valajo na borzi za vekše šume penez. V bankaj kupujejo peneze niketko falej, odavajo se niketko drakše.

K odaji gorice

Što šče meti lepe gorice i sadonosnik se njemi ponūja najlepša prilika v nedelo, 28. aprila ar bodo razdeljene gosposke gorice na štiri velke dele i največši i najlepši del tej goric, ki leži na južnoj strani, poleg ceste, 10 minut od farne cerkvi Kapele i pol vöre od Radinski toplic, je k odaji. Na vsakšem mesti se lahko zozida na ravnici pri cesti viničarija s kletjov. Krasen razgled je od tej gorice na celo Slovensko krajino i hiža na tom zemlišči se vidi od Dolnje Lendave. Oda se tudi mala žalarija z zidanov hižov z dvema sobama i štalami. Krmi se lahko 4 govenske živine. — Odaja 28. aprila ob 2. vöri zadvečera.

Klobasa Andrej

kaplan v KAPELI i posestnik vile „Tonimira“.

Čevlarski inaš

se sprime včasi. Štefan Ferenc čevlarski mojster Bogojina.

Podpirajte:

„NOVINE“!!

**Kupujem v dobrom
: stanji že nūcane :**

žakle

za melo (ne lūknjaste) po najvišji
dnevnoj ceni v vsaki množini

Messinger, pri Jožef
Bečjek, Mur. Sobota
Nova ulica šte. 5.

Ova inaša

(vajenca) močnejšiva od dobri star-
šov sprejemem za mizarsko obrt. Ivan
Režonja, mizarski mojster, Gaberje
p. D. Lendava.

Dva mizarskiva pomočnika
sprejemem Eugen Kutaši, mizar
Bogojina.

Jabolčne cepike,

semenske krumplice i seno za govejo
maro oda. JOSIP MURSA Krapje.

Išče se krojač (šnajder)

za krojenje i izdelovanje kmečke
konfekcije, miada moč dobi stalno
nameščenje. Ponudbe pod „Krojač“
na uredništvo Novin M. Sobota.

Najboljši cement,

vapno, deske itd. odava po najnižji
ceni VEKOSLAV BRATINA, Križevci
pri Ljutomeri. Odpro sem tudi podruž-
nico v Veržej št. 5. pri A. Auer i se
dobijo zdaj stalno tam tudi cement,
deske i cementne cevi vsakovrstne.

Hiža na lepem mestu

se oda takoj. Kupci se najoglasijo v
trgovini FRANC KUHAR M. Sobota.

ODAJA

vsega materijala že razmetanoga
farofa v Martjancih (rušti i pokriv.
cigeo, čakatur celo dober, eden
šparhet, peč, cementni platlini,
rušt za drva, več dvér z ferkladi
klūkami, železne križke vu okna,
blanje za podanje, žlebi z pleha,
nikaj hrastovi štokov, okna, rémi
z glažojnov) se bode vršila 28.
t. m. po večernici.

K odaji

je eden bajs i pomperdon v ešče
jako dobrom stanji. Pozvedi se v
uredništvu Novin.

Umetnost zdrava postanoti i ostanoti

se posreči vsakšoj deklini, ženski i moškomi, če upotrebljavle doli navedene prepa-
rate, šteri se proizvajajo po receptaj izkušeni skoz 32 let i so zavolo toga
popunoma neškodliv.

Proti vsem kožnim napakam:

Fellerova kaukaška Elsa po-
mada za obraz, čuva tudi
kožo, obnavla i pomlajuje
brapavo, razpokano i lūknji-
čavo kožo obraza šinjeka i
rok. Odstranjuje sojedice,
lišaje, njeno hitro delovanje
proti sunčnim pegam narav-
nost iznenadi. Najbole očuva
od posledice vetra, vlage,
praha i sopare. Eden lonček
12 Din. Mladeniško sveži i
zdravi izgled davle Fellerov-
vo Elsa lilijino mleko. Glažek 13 Din 20.

Za gojitev vlas

za ojačanje i pospeševanje
bujnejše rasti vlas, za spre-
čavanje lūskin, izpadanja
vlas i prerane serosti se rabi
Fellerova jaka Elsa pomada
za rast vlas (Tanohina po-
mada). Obdrži vlase mehke
i gibke. Eden lonček 12 Din,
nadale Elsa žganje za vlase,
krepi, osvežuje i prehranjuje
vlase, 27 Din 50.

Za pranje vlas i glave ku-
šajte ednok Fellerov prijetno
dišeči Elsa Shampun. Vi bo-
vete navdušeni. Eden zavojček 3 Din 30.

Po pošti za probu 2 lončka edne ali po eden lonček obeh Elsa pomad s
pakivanjom i poštninov vred 40 Din, samo če se penezi naprej pošlejo, ar po
povzetji košta poština 10 Din več.

Fellerove Elsa žajfe lepote i zdravja. Elsa lilijasta, žučakova, glicerinova, boraksova,
katranova i Elsa žajfa za britje, za probu 5 falatov na izbiro 52 D. Naroči se točno na
EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA CENTRALA 146, HRVATSKA.

Konjske opreme od navadne do
najfinejše, dežne ponjave za konje in
vozove, v vsaki velikosti nudi

IVAN KRAVOS, MARIBOR,
Aleksandrova 13.

Kmetovalci pozor!

V trgovini 2

Franc-a Rešek, Beltinci

se dobi

„Težakovo olje za živino“ posebno
izbrano ribje olje za živino. Okrep-
ljuje in ojačuje slabotne in zahirane
pujske, odrasle prašičke, teleta in žre-
beta, govedo in konje. Pospešuje
pitanje one živine, ki slabo napreduje.
Pospešuje zelo dobro prebavo, pa
živina dano ji hrano bolj izkoristiti,
prepreči v mnogih slučajih zapečenost,
ki je največkrat vzrok vročinskih po-
javov in mnogih bolezni.

Vsakovrstne surove in svinjske kože

kupuje po najvišji dnevni ceni

FRANC TRAUTMANN
Murska Sobota Cerkvena ul. 191.

Original Francozki
ECLAIR VERMOREL

je najbogša
špričkalica na sveti.

Generalno zastopstvo:
BARZEL D. D. SUBOTICA

Iščite cenik! Dobi se povsod.

la gonilne jermene za mline,
žage in tovarne v vsaki širini dobav-
lja in ima v zalogi po najnižji dnevni
ceni IVAN KRAVOS, Maribor, Ale-
ksandrova 13.

Močne mišice, zdravi živci,

redna dnevna skrb za telo je najbogša proti betegom. Zato so že naši dedeki
meli stalno v hiži i z haskom dnevno rabili izprobano domače vrastvo i kosme-
metiko Fellerov prijetnodišeci „Elsafluid“.

Rabi se odznotra i odzvuina Fel-
lerov „Elsafluid“ i čuva od pre-
hlajenja i zastrupljenja, ar je
ravnotak desinfekcijsko sredstvo
i kozmetika za roko, lica, zobe,
vūsta i zavolo toga dober tudi
proti gripi. Pomešani z vodov
se lahko rabi za grgranje i od-
strani kašeo i zamuknjenost.
Dobi se po apotekaj edna po-

kusna kantica 6 Din, dvojna 9 Din, velka špeciialna 26 Din. Po pošti, konči ede
pak, šteri ma 9 pokusni. 6 dvojni ali dve velke špeciialne kanticke samo 62 Din.
Trije takši paki samo 139 Din s poštov i pakivanjom. Naročila trbej nasloviti
natančno na

Eugen V. Feller

lekarnik

Stubica Donja

Centrala 146. Hrvatska.

Kak dobro vrastvo za želodec,
naročite tudi obednim Fellerove
Elsa pilule. 6 škatulic 12 D.

Vzabilo

na

IV. redni občni zbor

Rmečke posojilnice v Murski Soboti reg. zadr. z neom. zavezo

ki se vrši dne 12. maja 1929 ob 3. uri popoldne v prostorih gostilne g.
Banfija v Murski Soboti.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora,
2. Poročilo načelstva in nadzorstva,
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1928.
4. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob napovedanem času ne bil sklepčen, vrši se
eno uro kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni
zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov.

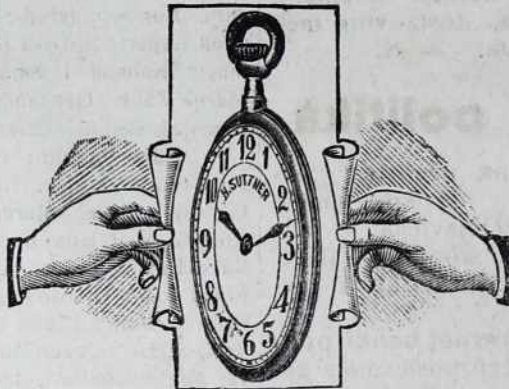
Načelstvo.

Točno na sekundo

Štev. 100. Do-
bra švicarska
Anker-Re-
mont Roskopf
vōra samo
49 Din 60 p.

Prava
švicarska

Štev. 105. Pra-
va Anker bū-
dilka 16 cm.
visoka samo
64 Din 20 p.

Štev. 111 z
radijovim šte-
vilnikom i ra-
dijovimi kazal-
ci samo 69 D.

20 para.

Triletna

garancija!

Nevarnosti
nega! Ka ne
odgovarja se
vō mini, ali
se pa penezi
nazaj dajo.

Prave švicarske žepne vōre, vōre za na roko, būdilke, vōre z
nihalom, lanceki, prstani, ringli i srebrni predmeti skoro po tvor-
niški cenaj v ogromnoj izbiri v velkom ilustriranom ceniki, šte-
roga dobite brezplačno, če pošlete Vaš natenčen naslov na tvrdko

H. SUTTNER, LJUBLJANA, 945.

Suttnerova „lko“ vōra je vōra za celo življenje.

Vsem prijatelom i odjemalcem
naznanjava, da sva odprla

ново ključavničarsko delavnico

i prevzemeva vsa v to stroko spada-
joča dela kak delanje šparhertov i
drugi podobni del, kak tudi vsako-
vrstna popravila posebno poljedel-
ski strojev

Durič i Poredož
**stavbeno in strojno klju-
čavničarstvo**

MURSKA SOBOTA
Lendavska cesta 25

(prek židovske cerkvi)

Odajo se stari hrami

ki sestojijo iz osmere hrambe, les je
še dober. Vse drugo se pozvedi pri
VILJEM KOZIC, Peskovci p. Križevci
Prekmurje.

Kovčeki za potovanje, torbice
iz usnja, listnice, denarnice, gamaše,
nahrbtniki v veliki izbiri in po naj-
nižji ceni pri

IVAN KRAVOS, MARIBOR,
Aleksandrova 13.